

tienter, der optages paa Boserup Sanatorium, skulle være forsørgelsesberettigede i København, der er ikke stillet anden Betingelse, end at en Patient for at kunne optages der maa have haft Bopæl i København et Aar. Vi have selvfølgelig maattet garantere os imod, at Folk, som ere brystsyge, kunne rejse ind til København og der f. Eks. leje sig et privat Værelse og saa 8—14 Dage efter komme og melde sig og sige: Nu ere vi Københavnerne, nu forlange vi, at Københavns Kommune skal tage imod os og bidrage til vor Helbredelse og anvende meget store Beløb dertil. Der forlanges altsaa ikke, at det skal være Personer, der ere forsørgelsesberettigede her i København, kun den Fordring stilles, at de have haft Bopæl paa Københavns Grund et Aar; hvis Forholdene saa ellers ere til det, kunne de blive indlagte som Patienter paa Kommunens Sanatorium. Men det er jo da ogsaa en Selvfølge, synes jeg, at naar en Kommune bygger et Hospital, aabner det ikke Hospitalet for alle andre Kommuner og siger: Værs'god, nu kunne I benytte det lige saa godt som vi, der have bragt de store Ofre for at bringe Hospitalet til Vejle. Det vil ikke ske noget Sted i Landet. Jeg synes altsaa ikke, at der kan bebrejdes Københavns Kommune noget som helst i den Retning. Københavns Kommune har netop her, synes jeg, stillet sig meget kulant over for Folk, som ere tilflyttede Byen, derved, at den kun forlanger, at de skulle bo et Aar i Byen, før de have Ret til ligesom Byens egne oprindelige Indbyggere at blive indlagte paa dens Sanatorium.

Jeg kan derfor fremdeles ikke forstaa, hvorledes man her fra Statens Side med nogen som helst Ret kan nægte at yde et Tilskud til Sanatoriet i Boserup. Saa udtalte den ærede Ordfører — jeg havde for øvrigt gerne villet høre hans Grunde, men det viste sig, at han havde ikke andre end dem, Ministeren har, og Ministerens Grunde vare ikke meget værd, og det er den ærede Ordførers derfor heller ikke —, men altsaa, den ærede Ordfører nævnedes en meget mærkelig Grund, hvorfor han vilde afvise Københavns Kommune. Det var den, at Københavns Kommune ikke er kommen tidligere. Det er adskillige Aar siden, at Sanatoriet blev bygget, og der er anvendt meget betydelige Summer dels til Opførelsen og dels til Driften. Nu siger den ærede Ordfører: Hvorfor er man ikke kommen tidligere? og da man ikke er kommen tidligere, skal man afvises nu. Det er en højst mærkelig Logik. I den

Henseende afviger den ærede Ordfører fra Ministeren, der ere de ikke enige, det er en særlig Grund, som den ærede Ordfører har for sig selv.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) sagde, at der var den Forskel paa Nationalforeningens Sanatorier og paa Boserup Sanatorium, at paa de første kunde ubemidlede komme, medens Københavns Sanatorium var bestemt ikke alene for ubemidlede, men ogsaa rige Folk kunde komme der. Ja, det er jo en Selvfølge, at naar man bygger et kommunalt Hospital, siger man ikke: Det er et Hospital, der gælder for den eller den, men saa er det saa naturligt, at alle Kommunens Beboere have Ret og Adgang til dette Hospital. Men jeg kan ellers forsikre det ærede Medlem om, at de aller-, allerfleste af de Patienter, der henligge paa Boserup Sanatorium, ere fattige Folk; de allerfleste ere i strengeste Forstand ubemidlede Folk, henhørende til Arbejderklassen, og de allerfleste af dem henligge paa en Sygekasses Regning og betale til Sanatoriet kun 60 Øre daglig i de første 13 Uger, derefter ligge de gratis i de næste 13 Uger, saa at Hospitalet i Virkeligheden kun har meget ringe Indtægt af dem. Men naar det ærede Medlem er saa bange for, at han, ved at stemme for dette Tilskud, skulde komme til at yde Tilskud til Folk, som vare bemidlede, saa er det underligt, hvorfor han ikke i sin Tid stod op og protesterede imod, at Staten gav sin Understøttelse til Vejle Sanatorium. Det er jo netop Folk, som ere bemidlede, det er jo Folk, af hvem der kræves, tror jeg, 6, 8 op til en halv Snes Kr. daglig. Statskassen har ikke været bange for at yde endog meget betydelige Tilskud og Støtte til Sanatoriet derovre. Altsaa, den Indvending, det ærede Medlem for Saksjøbing der gjorde, har ikke noget paa sig. I det hele taget forekommer det mig at være meget mærkeligt, at det ærede Medlem for Saksjøbing, der jo er Læge, og som jo har, jeg vil ikke sige indlagt sig store Fortjenester, men i ethvert Tilfælde gjort sig meget bemærket i hele den Kamp, der har været mod Tuberkulosen — jeg siger, jeg finder det meget mærkeligt og forstaaer ikke, at her, hvor der er Tale om en Befolkning, der omfatter vel $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af hele vort Folk, og her, hvor der fra Kommunens Side er gjort saa store og prisværdige Anstrengelser, kan en Mand, der som sagt, har gjort sig saa meget bemærket i denne Sag, staa frem og fraraade, at man støtter denne Befolkning, der